

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 135/2019
19.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због два кривична дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Недељковића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Миломира Радисављевића, поднетим против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 499/18 од 10.09.2018. године и Кж3 27/18 од 28.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 19.02.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

I УСВАЈАЊЕМ као основаног захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, а поводом тог захтева а по службеној дужности у односу на окривљеног АА у смислу одредбе члана 489. став 2. ЗКП, **ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 499/18 од 10.09.2018. године и Кж3 27/18 од 28.11.2018. године, тако што Врховни касациони суд као недозвољену **ОДБАЦУЈЕ** жалбу Основног јавног тужиоца у Трстенику Ктo 191/15 од 29.01.2018. године изјављену против пресуде Основног суда у Трстенику К 46/17 од 07.12.2017. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Недељковића поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 499/18 од 10.09.2018. године и Кж3 27/18 од 28.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику К 46/17 од 07.12.2017. године, окривљени АА и ББ ослобођени су од оптужбе да су починили по једно кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ. Сходно члану 265. ЗКП трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 499/18 од 10.09.2018. године усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Трстенику преиначена је пресуда Основног суда у Трстенику К 46/17 од 07.12.2017. године, тако што су окривљени АА и ББ оглашени кривим да су извршили по једно кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које су осуђени на казне затвора у трајању од по шест месеци, а које ће се извршити тако што ће их окривљени издржавати у просторијама у којима станују и то обојица у селу ..., без примене електронског надзора, које просторије не смеју напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у заводу за извршење казне затвора. На основу члана 87. КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то једне ловачке пушке једноцевке марке "...", калибра ..., фабричког броја Окривљени су на основу одредбе члана 264. ЗКП обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка и да плате суду на име паушала износе од по 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 27/18 од 28.11.2018. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Недељковића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Миломира Радисављевића и пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 499/18 од 10.09.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 499/18 од 10.09.2018. године и Кж3 27/18 од 28.11.2018. године захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Петар Недељковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе;

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Миломир Радисављевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7), тачка 8) и тачка 9) ЗКП, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и из члана 441. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће овог окривљеног ослободити од оптужбе уз захтев да сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП Врховни касациони суд одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, уз захтев да сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа.

Након што је примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљених, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода у захтевима, нашао:

-да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Миломира Радисављевића основан, а да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Недељковића неблагоприятен.

Бранилац окривљеног ББ, адвокат Миломир Радисављевић означене правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП наводима да је овај суд одлучивао о жалби Основног јавног тужиоца у Трстенику Ктo 191/15 од 29.01.2018. године који није био овлашћен за изјављивање исте, обзиром да је у тренутку подношења предметне жалбе и одлучивања о овој жалби правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 499/18 од 10.09.2018. године дошло до измене КЗ, тако што је за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ прописана казна затвора у трајању од 2 до 12 година и следствено томе за изјављивање жалбе против првостепене пресуде није било надлежно Основно јавно тужилаштво већ Више јавно тужилаштво, које жалбу није изјавило, а коју битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП није отклонио ни суд трећег степена.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује основаним.

Из списка предмета се утврђује да је Основни јавни тужилац у Трстенику против пресуде Основног суда у Трстенику К 46/17 од 07.12.2017. године изјавио жалбу Ктo 191/15 од 29.01.2018. године о којој је одлучивао Апелациони суд у Крагујевцу пресудом Кж1 499/18 од 10.09.2018. године и исту уважио, тако што је преиначио пресуду Основног суда у Трстенику К 46/17 од 07.12.2017. године и окривљене огласио кривим за по једно кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ.

Одредбом члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ (који се примењивао од 01.01.2013. до 31.05.2017. године) било је прописано да ће се затвором од 2 до 10 година казнити онај ко неовлашћено носи предмете дела из ст. 1. и 2. овог члана.

Одредбом члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ (који се примењује од 01.06.2017. године "Службени гласник РС" 94/16) прописано је да ће се затвором од 2 до 12 година казнити онај ко неовлашћено носи предмете из ст. 1. и 2. овог члана.

Одредбом члана 22. став 1. Закона о уређењу судова прописано је да основни суд у првом степену суди за кривична дела за која је као главна казна предвиђена новчана казна или казна затвора до 10 година и 10 година, ако за поједина од њих није надлежан други суд и одлучује о молби за престанак мере безбедности или правне последице осуде за кривична дела из своје надлежности.

Одредбом члана 23. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано је да виши суд у првом степену суди за кривична дела за која је као главна казна предвиђена казна затвора преко 10 година.

Одредбом члана 14. Закона о јавном тужилаштву прописано је да се стварна надлежност јавног тужилаштва одређује у складу са одредбама закона које важе за утврђивање стварне надлежности суда, осим када законом није друкчије одређено.

Следствено садржини цитираних законских одредби, по оцени Врховног касационог суда, Апелациони суд у Крагујевцу је одлучујући пресудом Кж1 499/18 од 10.09.2018. године мериторно о жалби неовлашћеног тужиоца - Основног јавног тужиоца у Трстенику Ктo 191/15 од 29.01.2018. године учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, због наведене измене КЗ – одредбе члана 348. став 4. КЗ у погледу висине запрећене казне затвора од 2 до 12 година, који закон се примењује од 01.06.2017. године, а одлучујући о жалби која није поднета од стране Вишег јавног тужиоца као овлашћеног тужиоца, већ од стране Основног јавног тужиоца, коју битну повреду одредаба кривичног поступка није отклонио ни суд трећег степена иако је жалбом браниоца окривљеног ББ ова битна повреда одредаба кривичног поступка истакнута у изјављеној жалби.

Стога је Врховни касациони суд као основан усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Миломира Радисављевића, а поводом тог захтева, а по службеној дужности у смислу одредбе члана 489. став 2. ЗКП у односу на окривљеног АА, преиначио правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 499/18 од 10.09.2018. године и Кж3 27/18 од 28.11.2018. године и као недозвољену одбацио жалбу Основног јавног тужиоца у Трстенику Ктo 191/15 од 29.01.2018. године.

Како је овај суд нашао да је напред наведеним побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, због чега је предметну жалбу јавног тужиоца одбацио као недозвољену на који начин су побијане правноснажне пресуде престале да егзистирају у правном поретку Републике Србије, то се није упуштао у оцену истакнутих повреда закона из члана 438. став 1. тач. 8) и 9), члана 439. тачка 1) и члана 441. ЗКП захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, нашавши да су исте, из напред наведених разлога беспредметне.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3) и 4) учињених у првостепену и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Како се из списка предмета и то доставнице утврђује да је окривљеном АА правноснажна пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж3 27/18 од 28.11.2018. године достављена дана 25.12.2018. године, а да је његов бранилац адвокат Петар Недељковић захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 499/18 од 10.09.2018. године и Кж3 27/18 од 28.11.2018. године поднео

дана 30.01.2019. године, дакле, по протеку рока од 30 дана од дана достављања правноснажне одлуке у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Недељковића оцењен као неблаговремен.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци под I и II ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.